

távolodnék a dunai monarchiától, Anglia azért mégis csak behozná a védvámot, ha a viszonyok megérték arra. Ha pedig föltesszük, hogy Anglia attól tart, hogy Ausztria-Magyarországgal való gazdasági szövetkezés még erősíti a német ipart, az Németország szempontjából csak előnyös.

A mondottakból kitűnik, hogy a központi hatalmaknak más országok csatlakozásával való gazdasági szövetsége a létminimum egy fajtája. Ez nem az európai gazdasági viszonyok új alakulata, hanem csak védelem az ellen, hogy egy új alakulás tulságosan a mi rovásunkra történjék. Szükséges ez a Keletre vezető forgalmi út megvédése okából s egyúttal kiváló támaszpontja lehet minden más gazdasági államhoz való viszonyunknak, mert semmiféle kereskedelempolitikai lehetőséget nem zár ki.

HIREK

0000

Az öreg

kalózkapitány egykedvűen verte ki a pipáját, azután a társaság unszolására elmesélte élete változatos történetét:

— Egész kiesi koromban születtem, ott ringott a bölesöm a székelly havasokban, — mintha még most is dajkám dalával vón tele. Dajkám ugyanis nem közönséges nő volt, fiatalabb korában show-girl volt a rakamazi nemzeti-színházban. Egy svéd maharadza beleszeretett, megkérte az egyik kezét és odaadta mind a kettőt. Boldogan éltek hat órán keresztül, mi sem zavarta meg a boldogságukat. Telt-múlt az idő, hetet ütött az óra, a dajkám megunt a hosszas együttléte a férjével és megszökött egy utazóval, aki sherry-brandy-ben dolgozott. Ezt is megunt, mindent megunt, míg végre aztán döntő fordulatot vett a sorsa. Kolostorba, vagy valami ehhez hasonló vállalatba vonult, de ott sem maradt sokáig és miután a sekrestyést megcsalta a főnöknővel, lejött jó atyám latifundiumára.

Nem akarom huzni a dolgot, ez a dajka dajkált, de nem sokáig, mert hat éves koromban már az egyetemre jártam, ahol jogot tanultam. Amikor a jogot elvégeztem és mint tartalékos ulánus őrnagy a katonaság gondját is letettem, szerkesztő lettem Budapesten. Írtam híreket, kritikákat, vezércikkeket, olykor az egész lap az én munkám volt. Ekkor ismerkedtem meg Carp Péter fiával, aki szegény nemrégien elesett. A fiu évekig a legjobb barátom volt, sőt egy banketten is együtt voltunk. Kizárólag magyarul beszéltem vele, aztán elmentem moziszinésznek, mert kitűnő arcom van hozzá. Amikor ez megtörtént, kénytelen voltam állásomat mint főszolgabíró elfoglalni, mert csak így juthattam a családi vagyonomhoz. Eközben több ízben meg akartak választani miniszternek, sőt képviselőnek is ki akartak nevezni, de én nem akartam megválni a katonaságtól, mert az öreg József főherceg, — az isten nyugosztalja szegényt — sajátkezüleg tüzte a mellemre a Mária Terézia-rendet.

Minden voltam már, csak akasztott ember nem, bár amikor Hóra és Kloska hadat üzent nekünk, én mint Erdély kormánybiztosa, majdnem a kezükre kerültem. Ekkor történt, hogy Bem apó kiszállt az autóból, megveregette a vállamat, — azóta sem mo-

som a vállamnak ezt a részét — és így szólt hozzám:

— Történjék bármi, az ágyuimat nem engedem, kérlek, közöld ezt a rekviráló bizottsággal is.

Összeütöttem a bokámat és elvágtattam, bár König kapitány épen akkor adta át nekem a *Deutschland* dedikált példányát, Ebből tartottam fenn magamat és ezután is megfogom tudni keresni azt a negyvenezer piasztért, amire havonta szükségem van, bár még érzem a lábamban a boszniai okkupációt és Hadzsi Loja revolverének a golyóját, amelyet akkor eresztett belém, amelyet akkor lyett akkor kaptam, amikor mind a 30 feleségét egy éjjel megszöktettem. Az ám, a tremburáját, csókolni való fickó voltam, sohasem azért szerettek a nők, mert nagy állásban voltam, hanem az eszményi férfit imádtak bennem mindegyik...

Az öreg kalózkapitány elmerengett, aztán felpattant a lovára, megsarkantyuzta és pár pillanat múlva már csak az autó füstje látszott a távolban...

— **Időjárás.** Elvétele csapadék és lényegtelen hőváltozás várható.

SÜRGÖNYPROGNOZIS: Elvétele csapadék és enyhe,

— **Báró Kürthy tanácskozása Vázsonyival** Budapestről jelenti tudósítónk: Báró Kürthy Lajos, az Országos Közéletmegmentési Hivatal főnöke, fölkereste Vázsonyi Vilmost és hosszabb ideig eszmecserét folytatott vele Budapest élelmészeti dolgában. Vázsonyi a főváros szerdai közgyűlésén nagyobb beszédet fog mondani, melyben beszámol a báró Kürthyvel folytatott tanácskozásról.

— **Affér a soproni kaszinóban.** Sopronból jelentik: Sajátságos eset foglalkoztatja néhány nap óta Sopron város előkelő társaságát. A minap éjjel a kávéházi zárás után megjelent a szigorúan exkluzív jellegű kaszinóban két hölgy társaságában egy katonatiszt, aki nem volt tagja a kaszinónak és így joga sem volt a megjelenésre. Hibáját azzal is tetézte, hogy mint kéretlen vendég elmulasztotta a bemutatkozást is. A kaszinó vezetősége vele szemben is ugyanazt az eljárást követte, amit illetéktelen személyekkel szemben alkalmazni szokott: dr. Szilvássy Márton udvari tanácsos, országgyűlési képviselő, kaszinói elnöki minőségében az alapszabályokra való hivatkozással udvariassal tudatta a katonatiszttel, hogy a kaszinó, mint zárt társaság, csak tagjainak és ezek vendégeinek áll rendelkezésére. A katonatiszt elment, de másnap provokáltatta dr. Szilvássy Mártont. Az elnök ügye képviselővel Laehne Vilmos királyi tanácsos, iskolaigazgató és Rábel László megyei árvászeki ülnököt bízta meg. Az ügyet a lovagiasság szabályai szerint békésen elintézték ugyan, aktái azonban ezzel még nem záródtak le. Dr. Szilvássy a kaszinó választmánya elé vitte az ügyet annak az elvi kérdésnek az eldöntése céljából, párbajra kényszeríthető-e a kaszinó elnöke azért, ha kötelességszerűen érvényt szerez az alapszabályoknak. A választmány a kérdés elbírálására bizottságot küldött ki, a melynek tagjai lettek: dr. Baán Endre főispán, dr. Töpler Kálmán polgármester és Schneider Gábor törvényszéki elnök és többen a környékről. A bizottság a soproni katonai parancsnoksággal is érintkezésbe lép, hogy az ilyen kinos esetek megismétlését megakadályozza.

— **Az ügyvédi kamara tisztújító közgyűlése.** A szegedi ügyvédi kamara választmánya dr. Rósa Izso országgyűlési képviselő elnöklésével ülést tartott. Az elnök közölte, hogy az ügyvédi kamarák három évre megválasztott tisztikarának és választmányának mandátuma az év végén lejár, tehát a tisztújító közgyűlést össze kell hívni. Bemutatta dr. Balogh Jenő igazságügyminiszternek ebben az ügyben hozza intézett levelét. Eszerint az igazságügyminiszter a kamarai tisztújítások aktuális szabályozása érdekében nem szándékozik a törvényhozás előtt kezdeményező javaslatot tenni, másrészt a háború esetére szóló kivételes intézkedésekről rendelkező 1912. évi 63. törvények nem nyújt neki módot arra, hogy az ügyvédi kamarák szervezeti ügyeibe beleavatkozassék. De ilyen hivatalos intézkedésekre nincs is szükség, mert az ügyvédi rendtartás lehetővé teszi, hogy a hadbavonult ügyvédekre való tekintet nélkül az itthonmaradtak létszámából is határozatképes tisztújító közgyűlés alakuljon. Az igazságügyminiszter közlése alapján a választmány elhatározta, hogy december folyamára kiűzi a tisztújító közgyűlést. A tisztújításról felvett jegyzőkönyvben azonban kifejezést fognak adni annak az álláspontnak, hogy a most megválasztandó tisztviselők és választmányi tagok a hadiszolgálatot teljesítő kamarai tagok javára, amennyiben azok a választás ellen észrevételt tennének, hajlandók lemondani, mert a mostani tisztújítás a törvény kifejezett parancsára történt.

— **Vas kétfilléres.** A hivatalos lap keddi száma közli, hogy a magyar kormány az osztrák császári kormánnyal egyetértőleg, a törvényhozás utólagos jóváhagyásának fenntartása mellett kétfilléres váltópénzeket hoz forgalomba *nyolc millió* koronát meg nem haladó értékben. Az új pénzből Magyarország számára 2,400.000 korona értékűt, Ausztriában 5,600.000 korona értékűt vernek. Az új vaspénzek alakja olyan lesz, mint a bronz kétfilléreské.

— **A fővárosi ötvenezer koronás banklopás.** Budapestről jelenti tudósítónk: Hétfőn délelőtt, mint megírtuk, vakmerően végrehajtott lopás történt a fővárosban. Egy fiatal suhanc a Fürdő-utcában megszólította a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Rákóczy-uti fiókjának egyik tisztviselőjét és szolgáját, akitől ravasz fondorlattal, a főintézet szolgájának mondva magát, elcsalta a 47.000 koronát tartalmazó pénzesztáskát. Az álszolga aztán hirtelen belevegyült a tömegbe és eltűnt. A vakmerő lopási bűnyűben a rendőrség hétfőn egész délután és éjjel is folytatta a nyomozást. Valószínűnek tartják, hogy a tolvaj a bank egyik elbocsátott tisztviselőjével együtt eszelte ki a lopást. Lévy Pált, a bank tisztviselőjét és Vantulek Károly szolgát, a kik a táskát vitték, kedden végigvezette a Fürdő-utca és az Erzsébet-terem, ahol a lopás történt. A szolga azt állítja, hogy csak Lévy határozott utasítására adta át a pénzt a tolvajnak. Megállapították, hogy hétfőn két elbocsátott fiatal szolga tartózkodott a főépületben, akiknek a fényképét átadták a rendőrségnek. A bűnyű feltárására a rendőrség az egész detektív-testületet mozgósította. Délről késő éjszakáig sok embert hallgattak ki. Vantuleket s Lévy Pált *Szentkirályi Béla* rendőrkapitány faggatta éjjel. Ekkor Vantuleket szabadon bocsátotta, Lé-